

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi – Krzysztof Jurgiel

Rząd Pani Premier Beaty Szydło, mimo licznych obietnic nie poprawił sytuacji rolników w Polsce. Należy wskazać, że Prawo i Sprawiedliwość poprzez wprowadzenie ustawy z dnia 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw zamiast chronić ziemię rolną przed spekulacyjnym wykupem mnoży zbędne przeszkody biurokratyczne i utrudnienia w sprzedaży, kupnie i dziedziczeniu ziemi, obniżając również wartość gruntów rolnych.

Niestety to nie osamotniony skutek szkodliwego kierowania Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi przez Ministra Krzysztofa Jurgiel. Zmiany kadrowe, nieuzasadnione zwolnienia światowej sławy specjalistów, obsadzenie na stanowiskach kierowniczych osób niekompetentnych w stadninach koni arabskich doprowadziło do zdewastowania, wypracowanej przez pokolenia, marki polskiego konia arabskiego, osłabienia wizerunku i pozycji Polski w tej prestiżowej i opiniotwórczej dziedzinie. W nadzorowanej przez Ministra Krzysztofa Jurgiel Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, nastąpiły duże opóźnienia w wypłatach unijnych dopłat bezpośrednich i błędnego ich naliczania. Jest to rezultat czystek kadrowych przeprowadzonych w tej tak ważnej dla rolników instytucji.

Oceniając działalność Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie sposób pominąć obniżonej aktywności resortu. Warto wskazać chociażby część najważniejszych niezrealizowanych zobowiązań, takich jak zaniechanie podjęcia działań, których efektem miało być cofnięcie kar za nadprodukcję mleka oraz opracowanie Narodowej Strategii Mleczarskiej, brak poprawy sytuacji na rynkach rolnych i zmian w dofinansowaniu sektora mleka i wieprzowiny, nie wprowadzenie zakazu produkcji i sprzedaży żywności GMO oraz zaniechanie oznakowania produktów na zawartość GMO - efekt przedłużenia możliwości stosowania GMO w paszach, czy wreszcie jeden z priorytetów zapowiedzianych przez Ministra Jurgiel – wyrównanie dopłat bezpośrednich do średniego poziomu w Unii Europejskiej, także zaniechanie działań służących temu celowi, np. złożenie zapowiadanej skargi do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. Znakiem charakterystycznym ministerstwa stały się niespełnione obietnice i pasywność. Efektywność osiągnięto jedynie w dokonywaniu czystek kadrowych i pozbywaniu się kompetentnych pracowników.